

have synderlig Værdi for Fiskeren, og naar han ikke kan sælge de smaa Fisk, vil han snart blive ked af at tage en Mængde smaa Fisk, thi hvad skal han gøre med dem? En virkelig Fisker bryder sig ikke stort om at fiske f. Eks. Laks paa en halv Snees Tommer, thi den har ikke stor Værdi. Først naar den har den Længde, som er bestemt i Loven, har den Værdi, og den vokser jo i kort Tid. Man bør derfor frede ved saa skarpe Maalbestemmelser som muligt og ved at gøre Betingelserne for Fiskenes Opgang saa gode som muligt; de bør uden Banstelig-
hed kunne gaa op og lege og udøve de Funktioner, som Naturen har anvist dem. Naar man har disse 2 Arter af Bestemmelser, Maalbestemmelserne og Bestemmelserne om ikke at hindre Fiskene i at lægge deres Æg, tror jeg, det er Fredning nok. Jeg kan ikke stønne, at de nuværende Fredningstider, som man ogsaa foreslaar her, ere gavnlige. De vilde tværtimod overordentlig megen Aflempe uden at hjælpe Fiskebestanden synderlig. Det glæder mig i øvrigt, at Fredningsbestemmelserne ere indskrænkede, for saa vidt de nu kun gælde ganske saa Fisk. Det glæder mig saaledes, at Helten ikke er fredet. Det er nemlig en Fisk, der gaar op i først Vand, den kan kun tages i den Tid, den gaar op, og skulde den ind under Fredningstiderne, vilde Fiskerne ikke kunne tage den, og det vilde derfor have været en overordentlig stor Hindring for Udøvelsen af dette Fiskeri. Jeg ønsker, som sagt, samtlige Fredningsbestemmelser ud af Forslaget, og Fredning paa en anden Maade.

Der er dernæst et Udtryk, som jeg glæder mig over, nemlig, „at Fiskeriet bør vige for Vandets og Vandløbenes Afledning og Afbenyttelse i Agerbrugets Tjeneste“. Det er rigtigt, saadan bør det være. Men naar man har det for Øje, er det dog tvivlsomt, om ikke Bestemmelserne om Sitterværk for Kanaler ville komme til at skade Vandbruget. Man har disse Kanaler mange Steder, navnlig i Vestjylland, med de store Aaløb. Der gøre de megen Nytte, og vi ere navnlig Hedestofstabet meget taknemmelige for, at det har hjulpet os til dem. Jeg ved vel, at disse Kanaler, der løbe fra Aaerne op i Vandet, kunne være til Skade for Fiskebestanden, det har jeg set Eksempler paa. Det skulde glæde mig, om man kunde forhindre denne Skade uden at gaa Vandbrugets Interesser for nær. Fiskene gaa nemlig op med Kanalen, og den ender et eller andet Sted, 1 Mil eller 2, inde i Vandet. Kanalen er heller ikke fuld af Vand Aaret rundt, og den Mængde Fisk, der gaar op med Kanalen, kommer derfor hen paa Sommeren

til, at ligge paa det tørre og dør. Fiskene gaar ogsaa ind i de Smaarender, der løbe ud i Ager og Enge, og ligger der og omkommer uheldig. Jeg kan godt forstaa, at det kan være i Fiskernes Interesse, at man sætter saadanne Tremmeværker ved Indgangen til Kanalen, men jeg er bange for, at det vil skade Vandbrugets Interesser. Det vil nemlig hindre Vandets Indløb i Kanalen. Det er jo bekendt, at jo større Indløbet er, des mere Vand kommer der ind, og jo mere Fred der er, des stærkere løber Vandet ind. Man kan føre mere Vand gennem et Hjør med stærkt Fald end gennem et, der ikke har noget Fald. Sætter man ved Indløbet af Kanalen et saadant Tremmeværk, vil det sikkert hindre Vandets Indløb, og hvad der er endnu værre, undertiden kommer der en hel Mængde Grøde og Græs, der sejler løst i Vandløbene. Det sker, naar Vandet stiger stærkt, eller naar man skærer i Vandløbene for at holde dem ryddelige. Det løber saa ind i Tremmeværket og spærret Indløbet. Man kan nok sige, at saa kan Agerbruget sætte en Mand til at rydde alt dette Grøde og Græs bort, men det er ikke saa billigt for Interessenterne i Vandløbet at have en Mand staaende og pille denne Grøde og dette Græs bort. Jeg tror, at disse Tremmeværker ville genere Agerbruget alt for stærkt, og jeg er derfor meget betænkelig derved. Jeg kan, hvis jeg faar med Forslaget videre at gøre, ikke gaa med dertil, medmindre man med gode Grunde kan overbevise mig om, at det ikke vil hindre Vandets fri Løb. Jeg tvivler om, at man med gyldige Grunde vil kunne bringe mig denne Overbevisning. Kan man det imidlertid, skal jeg gaa ind derpaa. Jeg maa sætte Agerbrugets Interesser fremfor Fiskeriets, hvad der jo ogsaa staar i Forslaget. Derimod tror jeg, at det ikke er saa galt at sætte saadant et Tremmeværk foran Møller og Turbiner for at beskytte Fiskene.

Jeg skal i øvrigt ikke opholde mig videre ved Forslagets Bestemmelser. De ville jo komme til Drøftelse i et Udvalg. Jeg maa dog tillade mig at gøre endnu et Par Smaa-bemærkninger. I § 9 remses der en hel Del Medstaber op, som det er forbudt at fiske med, og som jeg ogsaa mener, at det kan være rigtigt at forbyde Brugten af. Man gaar dog lovlig vidt, naar man ogsaa medtager „Knipper af Lyng“. Der er maaske Medlemmer, der ikke mene, at der lader sig fiske med Lyng, men det kan der dog meget godt. Der er mange Smaaafolk, der bruge det til Fiskeri, det er jo ikke noget kostbart Redskab. En Smaaemand plukker et Knippe Lyng, binder det sammen med en Strikke og